

Sygn. akt I Ns 39/18

POSTANOWIENIE Dnia 26 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kurzynowska – Drzażdżewska

Protokolant: po. sekretarza sądowego P. W.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 marca 2019 r.

sprawy z wniosku J. G.

z udziałem I. G.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I. Dokonać podziału majątku wspólnego wnioskodawcy J. G. i uczestniczki postępowania I. G. w skład, którego wchodzi:

1. równowartość samochodu osobowego marki S. (...), nr rej. (...), rok produkcji 1995 o wartości 300zł

2. monitor marki S. o wartości 360 zł

3. żyrandol 3-żarówkowy prosty o wartości 30 zł. 4. abażur lampka ścienna o wartości 10 zł

5. łóżko 2-osobowe o wartości 120 zł

6. zegar z obrazem o wartości 15 zł 7. komplet kawowy o wartości 75 zł 8. młynek ręczny o wartości 25 zł

9. komplet naczyń z kamionki na 6 osób o wartości 65 zł

10. komplet naczyń ciemnobrązowych o wartości 45 zł

11. szafka kuchenna o wartości 70 zł

12. zlewozmywak 2-komorowy o wartości 35 zł

13. półka narożna o wartości 20 zł

14. suszarka do włosów o wartości 45 zł

15. wentylator łazienkowy o wartości 30 zł

16. żelazko o wartości 50 zł

17. kuchenka gazowa (...) o wartości 240 zł

18. stolik rozkładany o wartości 65 zł

19. stół kuchenny o wartości 80 zł

20. okap kuchenny o wartości 60 zł

- 21.kuchenka mikrofalowa o wartości 50 zł
- 22.wieszak na ubrania o wartości 25 zł
- 23.kuchenka gazowa przenośna o wartości 80 zł
- 24.karnisz drewniany o wartości 10 zł
- 25.żyrandol 1-żarówkowy o wartości 45 zł
- 26.żyrandol 3-żarówkowy o wartości 80 zł
- 27.szafka wisząca bez wartości
- 28.segment mebli młodzieżowych o wartości 230 zł
- 29.zestaw mebli ogrodowych o wartości 370 zł
- 30.żyrandol 3-żarówkowy drewniany o wartości 120 zł
- 31.wąż ogrodowy gumowy 15m o wartości 10 zł
- 32.szpadel o wartości 10 zł
- 33.piły do drewna 2 szt. o wartości 15 zł
- 34.butla gazowa o wartości 60 zł
- 35.pufy tapicerowane 2 szt. o wartości 40 zł
- 36.drabina drewniana o wartości 60 zł
- 37.bateria zlewozmywakowa o wartości 70 zł
- 38.taczka o wartości 40 zł
- 39.wózek transportowy przerobiony z wózka dziecięcego o wartości 40 zł
- 40.klucze hydrauliczne tzw." żaby" o wartości 50 zł
- 41.szpachelki i drobne narzędzia o wartości 50 zł
- 42.pila mechaniczna (...) o wartości 220 zł
- 43.wiertarka akumulatorowa o wartości 50 zł
- 44.nakład z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki
o wartości 35 360,95 zł
- 45.wierzytelność wobec S. i H. małż. B. w wysokości 847,62 zł

całość o łącznej wartości 39 673,57 zł (trzydzieści dziewięć tysięcy sześćset siedemdziesiąt trzy złote 57/100), w ten sposób, iż na wyłączną własność wnioskodawcy J. G. przyznać składniki majątkowe wymienione w ppkt 2,5,9,16,32,33,39,40,41,42,43 o wartości 1030 zł, zaś uczestniczce I.

G. składniki majątkowe wymienione w **ppkt 1,,3,4,,6,7,8,10,11,12,13,14,15,17,18,19,20,21,22,23,24,25, (...),18,29,30,31,34,35,36,37,38,44,45 o wartości 38 643,57 zł.**

II. Tytułem spłaty zasądzić od uczestniczki postępowania I. G. na rzecz wnioskodawcy J. G. **kwotę 18 806,79 zł (osiemnaście tysięcy osiemset sześć złotych 79/100)** płatną w terminie 60 dni od uprawomocnienia się orzeczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty.

III. Nakazać wnioskodawczyni I. G. aby w terminie 30 dni od uprawomocnienia się orzeczenia wydała uczestnikowi J. G. przyznane mu składniki majątkowe wymienione w pkt. 2,5,9,16,32,33,39

IV. Oddalić wniosek o ustalenie nierównych udziałów stron w majątku wspólnym oraz pozostałe wnioski w całości.

V. Ustalić ,że koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie strony ponoszą we własnym zakresie.

VI. Nie obciążać stron kosztami sądowymi.

Sygn. akt I Ns 39/18

UZASADNIENIE

Wnioskodawca – J. G. – wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego, zgromadzonego w trakcie trwania ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej z uczestniczką postępowania I. G., w skład którego to majątku wchodzi nakład z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki postępowania oraz szereg ruchomości w postaci m.in. dwóch wiertarek akumulatorowych, wiertarki B., mieszadła do zaprawy i innych narzędzi – całość o wartości 320.000 zł. Co do sposobu dokonania podziału mienia wspólnego, oprócz rozliczenia wspomnianych nakładów – wnioskodawca domagał się przyznania na jego rzecz narzędzi, z których się utrzymywał, a których nie wydała mu uczestniczka, zaś pozostałych składników- uczestniczce. Argumentował, że w trakcie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej dokonał szeregu prac remontowych na nieruchomości należącej do uczestniczki postępowania, położonej w miejscowości (...), w szczególności w postaci wymiany okien, budowy łazienki, poddasza, wymiany komina, położenie terakoty. Zaakcentował, że wymienione prace miały charakter generalny i niewątpliwie zwiększyły wartość rzeczonych nieruchomości. Ostatecznie, zdaniem wnioskodawcy spłata na jego rzecz od uczestniczki postępowania w wysokości 150 tyś. złotych zaspokoiłaby jego roszczenia wobec byłej małżonki.

Uczestniczka postępowania – I. G. – nie negując potrzeby dokonania podziału majątku, zakwestionowała skład majątku wspólnego zainteresowanych oraz jego wartość, zaś w ostatecznie sprecyzowanym żądaniu domagała się przyznania składników majątkowych stanowiących majątek wspólny stron, z wyłączeniem składników szczegółowo przez nią wskazanych (k. 213), które mają przyspaść wnioskodawcy. Podała przy tym w szczególności, że wnioskodawca zabrał z mieszkania uczestniczki postępowania narzędzia, których przyznania domagał się we wniosku, powoływane zaś przez niego prace remontowe miały wyłącznie charakter prac odświeżających i drobnych, nie zwiększających wartości nieruchomości. Kwestionowała również zakres i wartość prac remontowych dokonanych przez wnioskodawcę, wskazując, iż część owych prac miała miejsce przed 1998 r., a zatem przed jej nabyciem przez uczestniczkę. Nadto zdaniem uczestniczki postępowania, przemoc fizyczna i psychiczna oraz nadużywanie alkoholu przez wnioskodawcę, a także wieloletnie bezrobocie w/w, uzasadnia wniosek dotyczący ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym stron, w ten sposób, że udział uczestnika w majątku wspólnym wynosi 80%, zaś wnioskodawcy 20%.

Sąd ustalił co następuje:

Zainteresowani – J. G. oraz I. G. – zawarli związek małżeński w dniu 30.12.1989 r. w G.. Wyrokiem z dnia 29.09.2017 r. w sprawie VI RC 188/17 Sąd Okręgowy w Olsztynie rozwiązał związek małżeński zainteresowanych z winy obu stron. dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 29.09.2017 r. - k. 34

W skład majątku wspólnego zainteresowanych, zgromadzonego w trakcie trwania ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej wchodzi:

1. równowartość samochodu osobowego marki S. (...), nr rej. (...), rok produkcji 1995, o wartości 300 zł
2. monitor marki S. o wartości 360 zł
3. żyrandol 3-żarówkowy prosty o wartości 30 zł
4. abażur lampka ścienna o wartości 10 zł
5. łóżko 2-osobowe o wartości 120 zł
6. zegar z obrazem o wartości 15 zł
7. komplet kawowy o wartości 75 zł
8. młynek ręczny o wartości 25 zł
9. komplet naczyń z kamionki na 6 osób o wartości 65 zł
10. komplet naczyń ciemnobrazowych o wartości 45 zł
11. szafka kuchenna o wartości 70 zł
12. zlewozmywak 2-komorowy o wartości 35 zł
13. półka narożna o wartości 20 zł
14. suszarka do włosów o wartości 45 zł
15. wentylator łazienkowy o wartości 30 zł
16. żelazko o wartości 50 zł
17. kuchenka gazowa (...) o wartości 240 zł
18. stolik rozkładany o wartości 65 zł
19. stół kuchenny o wartości 80 zł
20. okap kuchenny o wartości 60 zł
21. kuchenka mikrofalowa o wartości 50 zł
22. wieszak na ubrania o wartości 25 zł
23. kuchenka gazowa przenośna o wartości 80 zł
24. karnisz drewniany o wartości 10 zł
25. żyrandol 1-żarówkowy o wartości 45 zł
26. żyrandol 3-żarówkowy o wartości 80 zł
27. szafka wisząca bez wartości

28. segment mebli młodzieżowych o wartości 230 zł
29. zestaw mebli ogrodowych o wartości 370 zł
30. żyrandol 3-żarówkowy drewniany o wartości 120 zł
31. wąż ogrodowy gumowy 15m o wartości 10 zł
32. szpadel o wartości 10 zł
33. piły do drewna 2 szt. o wartości 15 zł
34. butla gazowa o wartości 60 zł
35. pufy tapicerowane 2 szt. o wartości 40 zł
36. drabina drewniana o wartości 60 zł
37. bateria zlewozmywakowa o wartości 70 zł
38. taczka o wartości 40 zł
39. wózek transportowy przerobiony z wózka dziecięcego o wartości 40 zł
40. klucze hydrauliczne tzw. "żaby" o wartości 50 zł
41. szpachelki i drobne narzędzia o wartości 50 zł
42. piła mechaniczna (...) o wartości 220 zł
43. wiertarka akumulatorowa o wartości 50 zł
44. nakład z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki o wartości 35 360,95 zł
45. wierzytelność wobec S. i H. małż. B.

w wysokości 847,62 zł dowód: informacyjne słuchanie zainteresowanych – k. 20-20v, zeznania świadka A. Z.- k. 41v, zeznania świadka G. W. – k. 41v, zeznania świadka C. Ł. – k. 41v-42

pismo ze Starostwa Powiatowego w G. z dnia 27.06.2018 r. – k. 44,

opinia biegłego z zakresu szacowania ruchomości – k. 151-166,

zeznania zainteresowanych – k. 214v-215.

W trakcie trwania wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej zainteresowani mieszkali w nieruchomości, stanowiącej majątek osobisty uczestniczki postępowania, położonej w miejscowości (...), (...)-(...) G. zapisanej w księdze wieczystej nr (...). Uczestniczka nabyła w/w nieruchomość od swoich rodziców S. i H. małż. B. na mocy umowy darowizny z dnia 21.04.1998 r.

dowód: okoliczności bezsporne

Pismem z dnia 12.10.2016 r. zawiadomiono uczestniczkę I. G. o zastosowaniu w sprawie I Ds. 768/2016, postanowieniem z dnia 12.10.2016 r. środka zapobiegawczego w postaci dozoru policji, nakazu opuszczenia w/w lokalu oraz zakazu zbliżania się do uczestniczki na odległość 50 m w stosunku do J. G..

Postanowieniem z dnia 7.03.2017 r., sygn. akt I Ns 887/16 w trybie art. 11a ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2005 r., Nr 180, poz. 1493) zobowiązano wnioskodawcę J. G. do opuszczenia w/w budynku mieszkalnego. Jednocześnie ustalono, że nie przysługuje mu prawo do lokalu socjalnego.

Wyrokiem z dnia 15.05.2017 r., sygn. akt II K 447/16 Sąd Rejonowy w Giżycku uznał oskarżonego o znęcanie się psychiczne i fizyczne J. G. nad swoją żoną I. G. – za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 207 §1 k.k. skazał go na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności (warunkowo zawieszając wykonanie kary i orzekając tytułem środka zabezpieczającego terapię uzależnień w związku z uzależnieniem od alkoholu.

dowód: wyrok SR w Giżycku z dnia 15.05.2017 r.- k. 31-32,

postanowienie SR w Giżycku z dnia 7.03.2017 r., sygn. akt I Ns 887/16 - k. 33

pismo Prokuratury Rejonowej w Giżycku z dnia 12.10.2016 r. – k. 36

W trakcie trwania wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej wnioskodawca dokonał szeregu prac remontowo-budowlanych z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki postępowania (tj. po dniu 21.04.1998 r.) w szczególności w zakresie remontu pokoi, wymiany okien, robót elektrycznych i sanitarnych, wykonania wykończenia kuchni, adaptacji poddasza, budowy altany ogrodowej. Wartość robót remontowych, wykonanych na majątku uczestniczki postępowania wyniosła 25.220,19 zł. Jednocześnie wnioskodawca w trakcie trwania wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej, zaś przed darowaniem w/w nieruchomości uczestniczkce postępowania przez jej rodziców S. o H. małż. B., wykonał remont łazienki w w/w lokalu. Koszt tychże prac remontowych został określony na kwotę 847,62 zł. Dodatkowo w trakcie trwania wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej wnioskodawca wykonał w w/w lokalu mieszkalnym montaż wodomierzy i zaworu czerpalnego na zewnątrz (wartość prac 592,65 zł), ogrodzenie terenu (wartość prac 4.374 zł) oraz wymianę pieca (wartość prac 5.174,11 zł).

Łączna wartość prac wykonanych przez wnioskodawcę na majątku osobistym uczestniczki postępowania wyniosła 35.360,95 zł (25.220,19 zł + 10.140,76 zł).

dowód: zeznania świadka A. L. – k. 41-41v , zeznania świadka A. Z. – k. 41v,

zeznania świadka C. Ł.- k. 41v-42,

opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa J. S.- k. 73-103,

opinia uzupełniająca biegłego sądowego J. S.- k. 138-141, 197-203,

ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego J. S. – k. 214-214v.

Przed ustaniem wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej uczestniczka postępowania wydała wnioskodawcy należące do niego drobne przedmioty w postaci ubrań, telefonu komórkowego z ładowarką, czarnej skrzynki z narzędziami, farelkę, materac, śruby, itp. dowód: pismo stanowiące wykaz rzeczy zwróconych wnioskodawcy - k. 40.

Uczestniczka postępowania zamieszkuje wraz z trójką dzieci na stałe w nieruchomości, objętej jej majątkiem osobistym. W utrzymaniu pomagają jej rodzice, na rzecz których ustanowiła służebność osobistą dot. mieszkania w darowanej nieruchomości. Wnioskodawca mieszka u kolegi, nie pracuje, utrzymuje się jedynie z prac dorywczych. Cięża na nim zobowiązania alimentacyjne, których nie reguluje terminowo.

dowód: okoliczności bezsporne

Sąd zważył co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej okres trwania pomiędzy zainteresowanymi wspólności ustawowej małżeńskiej oraz fakt nabycia do majątku osobistego w tym okresie nieruchomości położonej w miejscowości (...) przez uczestniczkę postępowania, wspólne zamieszkiwanie zainteresowanych w tejże nieruchomości, fakt dokonania nakładów z majątku wspólnego na majątek odrębny uczestniczki w postaci prac remontowych, wreszcie obecna sytuacja zainteresowanych – wynika to z twierdzeń zainteresowanych, bezsprzecznych dokumentów oraz opinii biegłego z zakresu budownictwa J. S. – nie kwestionowała ich zresztą żadna ze stron. Ostatecznie poza sporem pozostały także wartości składników majątkowych, podlegających wycenie przez biegłego sądowego z zakresu ruchomości R. S.. Strony ostatecznie nie kwestionowały sporządzonej opinii biegłego, zaś Sąd działając z urzędu, również nie dopatrzył się nieprawidłowości w przedmiotowej opinii biegłego, wobec czego uznał, iż zasługuje ona na uwzględnienie.

Kwestie sporne w niniejszej sprawie to przynależność do majątku wspólnego rzeczy ruchomych oraz wykluczające się wzajemnie wnioski zainteresowanych dotyczące sposobu podziału majątku. Kwestiami spornymi pozostały także kwestie dotyczące stosownych rozliczeń między zainteresowanymi, w szczególności w zakresie nakładów poczynionych z majątku wspólnego zainteresowanych na majątek osobisty uczestniczki postępowania w postaci prac remontowych.

Sąd – rozważając pierwszą z kwestii spornych, tj. przynależności poszczególnych ruchomości do majątku wspólnego – dostrzegł przede wszystkim zgodne oświadczenia stron o współwłasności składników objętych postanowieniem tut. Sądu w ppkt 1-39. Owe zgodne oświadczenia stron znalazły odzwierciedlenie w treści protokołu z czynności oględzin ruchomości majątku wspólnego zainteresowanych, którzy osobiście uczestniczyli w oględzinach. Co do powyższych składników ani wnioskodawca, ani uczestniczka postępowania nie zgłaszali zastrzeżeń tak co do stanu posiadania tychże rzeczy, jak i nabycia ich w trakcie trwania wspólności ustawowej małżeńskiej. Te zatem przedmioty bezspornie stanowią elementy majątku wspólnego. Nadmienić należy w odniesieniu do składnika opisanego w ppkt 1, że pojazd marki S. (...), nr rej. (...) należący do byłych małżonków został zdemontowany i ze złomowany za kwotę 300 zł (vide: k. 165), stąd majątkiem wspólnym zainteresowanych objęta jest równowartość tego samochodu, nie zaś ów samochód.

Dalej Sąd dostrzegł, że znaczna część składników majątkowych zainteresowanych nie została okazana przez zainteresowanych w trakcie czynności oględzin ruchomości. Odnosi się to do takich składników jak narzędzia, których według uczestniczki nigdy nie było, albowiem wnioskodawca pożyczał wszystkie narzędzia. Według wnioskodawcy w skład narzędzi wchodziły takie przedmioty jak: wiertarka akumulatorowa, wiertarka marki bosh, mieszadło do zaprawy, kątówka, szpachelki, wiertarka, piła mechaniczna, komplet kluczy, 2 klucze hydrauliczne tzw. „żabki”, młotek, siekiera, poziomica, łata murarska i inne. Nabycie przez byłych małżonków takich elementów jak klucze hydrauliczne, tzw. „żaby”, szpachelki i drobnych narzędzi, piły mechanicznej (...) oraz wiertarki akumulatorowej, korespondowało z zeznaniami słuchanych w sprawie świadków, w szczególności świadka A. Z., C. Ł. oraz z konsekwentnymi twierdzeniami wnioskodawcy prezentowanymi od początku niniejszego postępowania. Nie można zatem było uznać, wbrew twierdzeniom uczestniczki postępowania, że w/w narzędzi w ogóle nie było. Jednocześnie w żaden sposób uczestniczka postępowania owych twierdzeń nie udowodniła, co czyni je całkowicie gołosłownymi, nie znajdującymi również potwierdzenia w zaoferowanym w sprawie materiale dowodowym. Powyższe zatem sprawia, że w świetle art. 31 § 1 kro stanowią one majątek wspólny, niezależnie wszak od tego, czy zostały one nabyte przez jedno z małżonków, czy też przez oboje z nich, a także niezależnie od obecnego stanu posiadania tychże przedmiotów.

Podobnie w skład majątku wspólnego wchodzi nakład z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki postępowania o wartości 35.360,95 zł, stanowiący koszt prac remontowo-budowlanych wykonanych w nieruchomości należącej do uczestniczki. Zakres tychże prac i ich wartość wynika wprost ze sporządzonej w sprawie opinii biegłego z zakresu budownictwa. Biegły sądowy wyszczególnił w opinii wykonane w nieruchomości prace remontowo-budowlane oraz prace polegające na bieżącej konserwacji i utrzymaniu obiektu w należyтым stanie technicznym. Przy tym biegły J. S. podkreślił, że w opinii roboty określone jako remontowe mają charakter podnoszący wartość nieruchomości, natomiast roboty określone jako konserwacyjne mają charakter zachowania substancji mieszkaniowej

w należyтым stanie. Niewątpliwie zatem należało uwzględnić prace remontowe podnoszące wartość nieruchomości, mając przy tym na uwadze treść art. 45 § 1 k.r.o., zgodnie z którym nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. Wartość owych prac w trakcie trwania wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej na majątek osobisty (tj. po roku 1998 r.) został przez biegłego sądowego określony na kwotę 25.220,19 zł. Przy tym oczywiście nie uwzględniono części prac wykonanych przed rokiem 1998 r., których wartość została określona na kwotę 847,62 zł, o czym będzie jeszcze mowa niżej. Fakt czynienia nakładów na nieruchomość stanowiącą majątek osobisty uczestniczki postępowania znalazł odzwierciedlenie w wyjaśnieniach wnioskodawcy, jak też zeznaniach świadków A. L., A. Z., G. W., C. Ł., które Sąd jako obiektywne, spójne i logiczne w całości podzielił. Z kolei przedłożone przez biegłego sądowego z zakresu budownictwa opinie Sąd uznał za rzetelne i prawidłowe. Nie sposób zatem podzielić twierdzeń uczestniczki postępowania co do tego, że wykonane przez wnioskodawcę prace miały wyłącznie charakter prac drobnych i odświeżających. Jednocześnie zarzuty zainteresowanych dotyczące opinii biegłego Sąd uznał za pozbawione merytorycznego uzasadnienia. Zdaniem Sądu stanowiły one jedynie polemikę z prawidłowymi wnioskami biegłego, a stanowisko w/w miało w sposób oczywisty doprowadzać do korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, tj. wyliczenia jak najniższej spłaty należnej zainteresowanym. Ostatecznie zresztą po złożeniu przez biegłego sądowego opinii uzupełniających zainteresowani nie zgłosili co do nich zarzutów, a zatem zdaje się, iż zaaprobowali płynące zeń wnioski, zarówno co do wykonanych prac na nieruchomości uczestniczki postępowania, jak i ich wartości. W/w kwotę należało zwiększyć o koszt wykonania wodomierza, wykonanie ogrodzenia terenu oraz koszt wymiany pieca, tj. o łączną kwotę 10.140,76 zł, które w ocenie Sądu były pracami zwiększającymi wartość nieruchomości, mającymi charakter prac remontowych. Pozostałe z prac powoływanych przez wnioskodawcę były pracami czysto konserwacyjnymi, a niektóre wręcz nie miały charakteru ani prac remontowych ani konserwacyjnych (co wynika z opinii uzupełniających biegłego J. S.). W konkluzji Sąd uznał, że nakład z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki postępowania wyniósł łącznie 35.360,95 zł (25.220,19 zł + 10.140,76 zł). Na marginesie, odnosząc się do wspomnianej treści art. 45 § 1 k.r.o. dodać należy, że prace wykonane na nieruchomości uczestniczki postępowania, których Sąd nie uwzględniał przy rozliczeniach w ramach nakładów, miały charakter wyłącznie nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny tworzonej przez zainteresowanych i ich dzieci, dla ich wspólnego dobra, i nie zwiększały wartości nieruchomości.

Wreszcie jako składnik majątku wspólnego zainteresowanych Sąd uwzględnił wierzytelność wobec S. i H. małż. B. w wysokości 847,62 zł. Wysokość tejże wierzytelności stanowi koszt remontu łazienki w nieruchomości położonej w (...), jeszcze przed darowaniem tejże nieruchomości przez w/w uczestniczke postępowania. W tym zakresie zainteresowani zgodni byli tak co do wartości tychże prac, jak i czasokresu ich wykonania.

W świetle powyższego Sąd stanął na stanowisku, iż przedmioty (oraz nakład i wierzytelność) szczegółowo określone w pkt I postanowienia stanowią majątek wspólny zainteresowanych, podlegający podziałowi w ramach niniejszej sprawy.

Jednocześnie Sąd uznał, że nie wchodzi w skład majątku wspólnego zainteresowanych pozostałe narzędzia wymieniane przez wnioskodawcę (także w trakcie oględzin nieruchomości), w szczególności poziomica, siekiera, łąta murarska czy mieszadło do zaprawy. Żaden ze słuchanych w sprawie świadków nie potwierdził posiadania przez wnioskodawcę tychże narzędzi. Mając to na uwadze Sąd doszedł do konstatacji, iż tychże rzeczy ruchomych nie można było – zgodnie z żądaniem wnioskodawczyni – zaliczyć w skład majątku wspólnego stron postępowania, który podlegał podziałowi.

Kolejną kwestią sporną pomiędzy zainteresowanymi były wzajemnie wykluczające się wnioski o przyznanie poszczególnych przedmiotów konkretnym stronom. Najkrócej ujmując uczestniczka wносиła ostatecznie o przyznanie na jej rzecz przedmiotów, z wyłączeniem przedmiotów opisanych w piśmie z k. 213, które mają przypaść wnioskodawcy, wnioskodawca zaś wskazał, że jego roszczenia zaspokoiliby w zasadzie wyłącznie spłata od uczestniczki w wysokości 150.000 zł. Mając na uwadze skłócenie stron, widoczne już w pismach procesowych, ale ujawniające się w dwójnasób dopiero podczas bezpośrednich kontaktów na rozprawach (niechęć zawarcia proponowanej przez tut. Sąd ugody), Sąd stanął na stanowisku, iż jedynym rozsądnym sposobem

dokonania podziału majątku będzie przydzielenie poszczególnych przedmiotów z uwzględnieniem obiektywnych kryteriów słuszności i zasad współżycia społecznego, odsuwając nieco na bok same wnioski zainteresowanych. Stąd też Sąd uwzględnił przede wszystkim fakt sprawowania przez wnioskodawczynię bezpośredniej opieki nad trójką dzieci i wieloletnie zamieszkiwanie w nieruchomości położonej w (...), w której znajduje się większość składników objętych majątkiem wspólnym stron. Z drugiej strony Sąd uwzględnił brak miejsca zamieszkania wnioskodawcy i jego obecną sytuację majątkową i osobistą. W efekcie powyższego Sąd stanął na stanowisku, iż racjonalnym i słusznym będzie przyznanie uczestniczce postępowania składników opisanych w ppkt 1,3,4,6,7,8,10,11,12,13,14,15,17,18,19,20,21,22,23,24,25,26,27,29,30,31,34,35,36,37,38,44,45, co umożliwi uczestniczce spokojne funkcjonowanie w zajmowanej przez nią nieruchomości. Jednocześnie uwzględniając powyższą argumentację Sąd uznał, iż uczestnik postępowania winien otrzymać ruchomości opisane w ppkt 2,5,9,16,32,33,39,40,41,42,43. Przy tym nie uszły uwadze tut. Sądu deklarowane w toku postępowania rzeczywiste zamiary wnioskodawcy w zakresie przejęcia składników majątku wspólnego (ostatecznie bowiem wskazywał, że żąda spłaty od uczestniczki w wysokości 150.000 zł). Konsekwencją stanowiska Sądu są rozstrzygnięcia zawarte w pkt I postanowienia. Sąd podzielił przy tym stanowisko uczestniczki postępowania co do tego, że wnioskodawca zabrał z zajmowanej wspólnie nieruchomości narzędzia opisane w ppkt 40-43, albowiem na składniki te w trakcie oględzin nieruchomości wskazywał sam wnioskodawca, a składniki te nie zostały okazane w trakcie oględzin ruchomości. Przy tym uczestniczka postępowania nie oponowała, by na rzecz wnioskodawcy przyznać składniki opisane w ppkt 5, 9, 32, 33, 40, (vide: k. 213).

Zgodnie z art. 567 § 1 k.p.c. w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd rozstrzyga także o żądaniu ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym oraz o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi. Jednocześnie zgodnie z § 3 w/w artykułu do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, a zwłaszcza do odrębnego postępowania w sprawach wymienionych w paragrafie pierwszym stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku.

Stosownie do art. 212 § 1 i § 2 k.c., jeżeli zniesienie współwłasności następuje na mocy orzeczenia Sądu przez podział rzeczy lub też przyznanie jej jednemu ze współwłaścicieli, to jednocześnie nakładany jest obowiązek dopłaty celem wyrównania wartości przysługującego udziału, bądź też spłaty pozostałych.

Dokonując rozliczenia wartościowego majątku wspólnego zainteresowanych Sąd uwzględnił zgodne wartości składników ruchomych i wartość nakładu z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki postępowania, a także wartość wierzytelności wobec S. i H. małż. B., w efekcie czego uzyskując 39.673,57 zł, jako kwotę podlegającą rozliczeniu między zainteresowanymi. Spłata na rzecz wnioskodawcy wyniosła zatem 19.836,79 zł, i stanowiła efekt wyliczeń: 39.673,57 zł : 2 (uwzględniając wszak równe udziały stron w majątku wspólnym). Odejmując od tego wartość przedmiotów, które przypadły wnioskodawcy (1030,00 zł), Sąd zasądził od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 18.806,79 zł tytułem spłaty, o czym jak w pkt II sentencji postanowienia. Jednocześnie na podstawie art. 212 § 3 k.c. Sąd oznaczył termin i sposób uiszczenia spłaty przez uczestniczkę postępowania, nakazując jej zapłatę w terminie 60 dni od daty prawomocności orzeczenia z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności. Przy takim ustaleniu spłaty Sąd miał na uwadze w szczególności czas trwania postępowania, wysokość spłaty obciążającej uczestniczkę postępowania oraz jej sytuację majątkową. Tak ustalony termin spłaty, z jednej strony umożliwi uczestniczce postępowania zgromadzenie środków na realizację tego obowiązku, a z drugiej – nie spowoduje nadmiernego zmniejszenia wartości spłaty wskutek ciągłej inflacji. Przy tym nie zasługiwał na uwzględnienie wniosek uczestniczki o rozłożenie na raty kwoty spłaty należnej wnioskodawcy, albowiem rozłożenie świadczenia na raty byłoby sprzeczne z prawem wnioskodawcy do niezwłocznej zapłaty świadczenia. Nie budzi wątpliwości, że uczestniczka miała czas, by przygotować się do uiszczenia zasądzonej dopłaty jeszcze w trakcie postępowania sądowego. Określony w postanowieniu termin pozwala jej dodatkowo - o ile nie zadbała o to wcześniej - uzyskać na ten cel stosowne środki, wykorzystując swoją zdolność kredytową. Z drugiej strony za zasądzeniem całej kwoty dopłaty jednorazowo przemawia trudna sytuacja mieszkaniowa i materialna wnioskodawcy. Obecnie

wnioskodawca pomieszkuje wszak u kolegi i nie osiąga żadnych dochodów. W rezultacie wniosek ten nie mógł spotkać się z uznaniem.

Z ustalonym sposobem podziału majątku został skorelowany obowiązek wydania przyznanych wnioskodawcy składników majątkowych, o czym orzeczono w punkcie III sentencji orzeczenia.

Odnosząc się do wniosku uczestniczki o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym wskazać należy, że zgodnie z przepisem art. 43 § 1 k.r.o. udziały małżonków w majątku objętym uprzednio wspólnością są co do zasady równe. Odstępstwo od tej zasady jest możliwe jedynie w przypadku łącznego zaistnienia dwóch przesłanek określonych w art. 43 § 2 i 3 k.r.o. – przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego w różnym stopniu oraz istnienia ważnych powodów, które uzasadniają ustalenie nierównych udziałów. Przesłanki te pozostają do siebie w takim wzajemnym stosunku, że żadne "ważne powody" nie stanowią podstawy takiego orzeczenia, jeżeli stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego jest równy, a jednocześnie - nawet różny stopień przyczynienia się małżonków do powstania tego majątku nie stanowi podstawy ustalenia nierównych udziałów, jeżeli nie przemawiają za tym "ważne powody". Wykazanie, że występują ważne powody oraz stwierdzenie, w jakim stopniu każde z małżonków przyczyniło się do powstania majątku wspólnego obciążało uczestniczkę postępowania zgodnie z regułą wynikająca z art. 6 k.c. gdyż ciężar wykazania istnienia przesłanek warunkujących ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym spoczywa na tym, kto zgłosił wniosek

o ustalenie nierównych udziałów (postanowienie SN z 2 października 1997 r., II CKN 348/97, niepubl.). Na tle poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych zważyć należy, że brak jest podstaw dla uwzględnienia tego żądania, albowiem brak jest ważnych powodów, które uzasadniałyby ustalenie nierównych udziałów i uczestniczka ich istnienia nie wskazała. Fakt posiadania przez wnioskodawcę orzeczeń karnych oraz problemów alkoholowych nie jest okolicznością penalizującą wnioskodawcę, albowiem ustalenie nierównych udziałów jest zastrzeżone do przypadków skrajnego i uporczywego uchylania się małżonka od pomnażania wspólnego dorobku. Wyjaśnić należy również, iż nie jest ona samodzielną przesłanką stwierdzenia uporczywego zachowania polegającego na nieprzyczynianiu się do pomnażania wspólnego dorobku. Niezbędne było bowiem udowodnienie, że zachowanie małżonka osiągającego niższe dochody lub nawet okresowo niepracującego jest zawinione i niezależne od innych przyczyn. W niniejszej sprawie takiej rzeczowej argumentacji, która uzasadniałaby ustalenie nierównych udziałów stron nie ma. Nie uszło przy tym bowiem uwadze tut. Sądu, że uczestniczka postępowania czyniła starania o wychowanie dzieci, wnioskodawca zaś na miarę swoich możliwości wykonywał wszelkie niezbędne remonty i ulepszenia w zajmowanej wspólnie przez byłych małżonków nieruchomości, zarówno mających charakter prac remontowych, jak i konserwacyjnych. Starania stron były zatem zdaniem Sądu obopólne i stosowne do sytuacji życiowej, w jakiej obie strony się znalazły. Z tych względów wniosek podlegał oddaleniu, o czym orzeczono jak w pkt IV sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł po myśli art. 520 § 1 k.p.c. Jednocześnie Sąd uznał, iż sytuacja majątkowa obojga zainteresowanych nie pozwala na obciążenie ich kosztami sądowymi. W efekcie Sąd orzekł jak w pkt V i VI postanowienia.